

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Rev 390/07
01.03.2007. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Dragiše Slijepčevića, predsednika veća, Branislave Apostolović, Nadežde Radević, Jovanke Kažić i Ljubice Milutinović, članova veća, u pravnoj stvari tužilje AA, koju zastupa punomoćnik AB, advokat, protiv tužene Republike Srbije - Ministarstva pravde, koju zastupa Republičko javno pravobranilaštvo, Odeljenje u Leskovcu, odlučujući o reviziji tužilje izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Vranju Gž.1929/06 od 11.10.2006. godine, u sednici veća održanoj dana 1.03.2007. godine, doneo je

P R E S U D U

ODBIJA SE kao neosnovana revizija tužilje izjavljena protiv presude Okružnog suda u Vranju Gž.br.1929/06 od 11.10.2006. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Opštinskog suda u Vranju P.br.1745/04 od 10.05.2006. godine, odbijen je kao neosnovan tužbeni zahtev tužilje AA kojim je tražila da se obaveže tužena Republika Srbija - Ministarstvo pravde Republike Srbije, da joj na ime naknade štete zbog nezakonitog lišenja slobode, povrede časti i ugleda, isplati iznos od 800.000,00 dinara sa zateznom kamatom od 10.05.2006. godine do isplate. Obavezana je tužilja da tuženoj naknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 13.200,00 dinara.

Presudom Okružnog suda u Vranju Gž.br.1929/06 od 11.10.2006. godine, odbijena je kao neosnovana žalba tužilje pa je potvrđena navedena prvostepena presuda Opštinskog suda u Vranju.

Blagovremenom i dozvoljenom revizijom punomoćnik tužilje, advokat AB, pobija drugostepenu presudu zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka i zbog pogrešne primene materijalnog prava.

Ispitujući pobijanu drugostepenu presudu u smislu člana 399. Zakona o parničnom postupku revizijski sud je našao da revizija nije osnovana.

U provedenom postupku nije učinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka iz člana 361. stav 2. tačka 9. Zakona o parničnom postupku, na koju revizijski sud pazi po službenoj dužnosti, niti bitna povreda odredaba parničnog postupka na koju se ukazuje u reviziji, jer dati razlozi o odlučnim činjenicama nisu u suprotnosti sa izvedenim dokazima.

Prema utvrđenom činjeničnom stanju presudom Osnovnog suda u Hercegovom posl. br. K.9/02 od 23.12.2003. godine okrivljena AA od oca BB, rođena __. godine sa prebivalištem u VV, osuđena je zbog krivičnog dela prevare u produženom trajanju na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od 5 meseci. Tužilja je izdržala kaznu zatvora u KZU u Požarevcu u periodu od __. godine do __. godine. Rešenjem Osnovnog suda u Hercegovom ispravljena je navedena pravnosnažna presuda Osnovnog suda u Hercegovom u delu koji se odnosi na lične podatke okrivljene AA, tako da sada stoji okrivljena DD, stalno nastanjena u GG, bez bližih podataka.

Tužilja u ovom sporu zahteva da se obaveže tužena da joj isplati novčanu naknadu nemetarijalne štete za pretrpljene duševne bolove zbog povrede časti, ugleda i slobode uzrokovano neosnovanim lišenjem slobode. Nije sporno da je MUP-SUP u Vranju dostavio Osnovnom sudu u Hercegovom podatke za AA od oca BB, rođena __. godine u VV, sa prebivalištem u VV. Ovi podaci su tačni i odnose se na tužilju koja je pravnosnažnom presudom Osnovnog suda u Hercegovom i osuđena na kaznu zatvora. Međutim, Osnovni sud u Hercegovom podigao je optužnicu ne protiv tužilje, već protiv DD, odnosno druge osobe. Stoga proizilazi da nema odgovornosti tužene Republike Srbije - Ministarstva pravde, jer je SUP dostavio podatke koji su tačni u odnosu na tužilju, pa je zamena ličnosti posledica propusta suda u Hercegovom. Tužena bi mogla odgovarati u smislu člana 172. stav 1. ZOO kojim je regulisano da pravno lice odgovara za štetu koju njegov organ prouzrokuje trećem licu u vršenju ili u vezi sa vršenjem svojih funkcija. Tužilja bi imala pravo na naknadu štete za duševne bolove zbog neosnovanog lišenja slobode na osnovu odredbe člana 560. stav 1. tačka 1. Zakona o krivičnom postupku, ali u ovom slučaju nisu ispunjeni uslovi za njenu primenu. Tužena Republika Srbija nije pasivno legitimisana i nije u obavezi da naknadi štetu tužilji. Kako je sud u Hercegovom doneo osuđujuću presudu, za pričinjenu štetu odgovorna je Republika Crna Gora. Iz navedenih razloga pravilan je pravni zaključak nižestepenih sudova da je tužilja pogrešno označila tuženog.

Na osnovu navedenog, primenom člana 405.ZPP, revizija tužilje je kao neosnovana odbijena.

Predsednik veća-sudija,

Dragiša Slijepčević, s.r.

Za tačnost otpravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

mz